

[Svend Nielsen.]

dette, fordi jeg er vidende om, at andre Medborgere, der har været udsat for de samme Overgreb som de Personer, der omfattes af Afsnit 4 i Lovforslaget, vil faa udbetalt fuld Erstatning for de Effekter, de har mistet. Jeg tænker her paa den Retningslinie, som er anlagt af Erstatningsudvalget under Justitsministeriet, der beskæftiger sig med Erstatningsproblemerne for de Politifolk, der blev arresteret den 19. September og deporteret. Dette Udvalg har anlagt det Synspunkt, at der maa ydes fuld Erstatning for de Effekter, som den enkelte har mistet i Forbindelse med Arrestationen eller i Forbindelse med Opholdet i Lejrene eller hvor det nu end maa være, og jeg vil haabe, at det maa lykkes under Udvalgsbehandlingen at faa anlagt det samme Synspunkt i denne Lov, som er blevet anlagt af det Erstatningsudvalg, der har truffet Afgørelser vedrørende Erstatningen til Politifolkene.

Saa et Par enkelte Bemærkninger om Administrationen af Loven. Det er jo med denne Lov som med saa mange andre Love, at den Maade, hvorpaa den bliver ført ud i Livet, vil komme til at betyde overordentlig meget. Det er foreslaaet, at der skal nedsættes et Erstatningsraad, som vil blive bestemmende for Afgørelsen af en Række Sager, ogsaa en Række Sager, hvorom der maa komme til at herske Tvivl. Raadet skal bestaa af 6 Medlemmer med en Formand i Spidsen, de 4 Medlemmer udpeget af Arbejds- og Socialministeriet, Justitsministeriet, Finansministeriet og Handelsministeriet, og 2 Mand fra Modstandsbevægelsen. Det er mit Haab, at saavel den øverste Ledelse for Administrationen af Loven som de Underinstanser, der kommer til at beskæftige sig med denne Lovs Gennemførelse i Praksis, maa forstaa, at der her er Tale om Menneskeskæbner.

Det vil ikke være vanskeligt at fortolke Loven, naar der er Tale om en Mand, som har paadraget sig fuld Invaliditet; det er ikke svært at finde ud af Lovens Bestemmelser, naar det gælder om at yde en efterladt Hustru Erstatning, fordi Forsørgeren er omkommet. Men man vil jo komme ud for mange Tilfælde, hvor der bliver Tale om halv Invaliditet, hvor der bliver Tale om en Række Mellemlandpunkter, saaledes

at stor Forstaaelse maa lægges for Dagen, for at vi ikke skal komme ud for, at naar der er forløbet nogen Tid, gaar en Række af disse Ofre for Frihedskampen rundt og maa føre en økonomisk kummerlig Tilværelse. Noget saadant har man jo desværre været Vidne til i Forbindelse med andre Situationer, hvor man har givet Løfter, hvor man har gennemført Foranstaltninger, men naar disse bliver ført ud i Livet, har man taget saa skematisk paa dem, at en Række af de Mennesker, som aldrig mere vil kunne gaa ind i det normale Liv, faar tildelt en saadan Hjælp, at det Liv, de fører, er alt andet end misundelsesværdigt.

Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget til Gennemførelse, idet jeg haaber, at der under Udvalgsbehandlingen maa blive taget et vist Hensyn til de Synspunkter, jeg her har fremført.

Stærmose: Paa min Gruppes Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag om Erstatning til Besættelsestidens Ofre til Vedtagelse her i Tinget.

I Indledningen til sin meget klare og fyldige Forelæggelsestale fremsatte den højtærede Minister nogle Bemærkninger om Forholdet mellem Lidelserne og de økonomiske Erstatninger, som Samfundet nu vil yde Ofrene for Frihedskampen og deres efterladte. Der er ikke Grund for mig til at føje noget til disse Udtalelser, de dækkede, hvad sikkert alle føler og mener. Sammen med Loven angaaende vore Søfolk og disses Paarørende maa dette Forslag betegnes som det smukkeste Lovgivningsarbejde, der gennemføres i den nuværende Regerings Tid. Jeg vil udtale Haabet om, at der aldrig i Fremtiden maa blive gennemført Nedskæringer over for de Medborgere, som vi nu samles om at hjælpe, og jeg haaber ogsaa, at det Skøn, som Administrationen i mange Tilfælde skal udøve, maa blive et saadant, at Afgørelser ogsaa ud i en fjernere Fremtid træffes i den Aand, hvori Rigsdagen nu gennemfører denne Lovgivning.

Der skal ved denne Lejlighed ogsaa fra vor Side udtales en Tak til Socialministeriets Embedsmænd, som især i Krigens sidste Periode administrerede Hjælpen til eftersøgte, fængslede og henrettedes Paarørende; denne Hjælp ydedes paa en saadan